

Domowy Kościół

"Przymierze małżeńskie, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia, skierowaną ze swej natury na dobro małżonków oraz do zrodzenia i wychowania potomstwa, zostało między ochrzczonymi podniesione przez Chrystusa Pana do godności sakramentu."

Ks. Franciszek Blachnicki, założyciel **Domowego Kościoła**, gałęzi rodzinnej **Ruchu Światło-Życie** mówiąc o sakramencie małżeństwa zwracał uwagę, że znakiem widzialnym są tutaj relacje osobowe między dwojgiem, którzy zawierają przymierze małżeńskie. Jednak relacje między mężczyzną i kobietą nie są wolne od zła, które dotyka człowieka tak z zewnątrz, jak i z jego wnętrza. Ten nieporządek wynikający z grzechu wypaczył wzajemną komunie mężczyzny i kobiety, jaka była od początku darem Stwórcy. "W sakramencie małżeństwa to Bóg czyni siebie gwarantem i zobowiązuje się dokonać tego, co znaki sakramentalne wyrażają i co jest w nich celebrowane, mianowicie ukształtowania jedności z dwojga różnych." Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie pomaga małżonkom sakramentalnym czerpać z łaski i mocy sakramentu małżeństwa, uczy jak żyć tym sakramentem i celebrować go przez całe życie. Łączy on w sobie charyzmaty Ruchu Światło-Życie i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich Equipes Notre-Dame, od którego przejął ideał **duchowości małżeńskiej**, czyli dążenia ku Bogu w jedności ze współmałżonkiem.

Duchowość małżeńska proponowana w ramach Domowego Kościoła jest realizowana poprzez przyjęcie elementów formacyjnych nazywanych zobowiązaniami - darami. Są to codzienna **modlitwa osobista** połączona z lekturą Pisma Świętego, regularne **spotkanie ze słowem Bożym**, codzienna **modlitwa małżeńska** jako wspólne stawanie przed Panem, codzienna **modlitwa rodziny**, jako wspólnoty zanurzonej w Bogu, comiesięczny **dialog małżeński** i wynikająca z niego **reguła życia** (systematyczna praca nad sobą), uczestnictwo w comiesięcznych **spotkaniach formacyjnych** kręgu (grupa 4-7 małżeństw), uczestnictwo przynajmniej raz w roku w **rekolekcjach formacyjnych**. Nie są one celem samym w sobie, ale środkiem do celu. Ich realizowanie odbywa się w małżeństwie poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących i realizujących poszczególne zobowiązania oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw w kręgu w dążeniu do Chrystusa (idea małej grupy jako środowiska koniecznego do wzrostu wiary).

Więcej: <http://www.dk.oaza.pl>

Małżeństwa należące do Domowego Kościoła wezwane są do posługi na rzecz własnej rodziny, posługi rozumianej jako budowanie wspólnoty wiary, nadziei i miłości. Wspólnoty, w której

świadomość, że wszyscy jej członkowie są dziećmi Jedyne Boga i stąd posiadają swą niepowtarzalność oraz godność, bez względu na wiek i stopień rozwoju. Taka świadomość uzdalnia do wielkodusznej postawy służby na rzecz rodziny i poszczególnych jej członków, a także przyjmowania daru służby od innych. Wtedy wspólnota rodzinna staje się wielką szansą dla wszechstronnego rozwoju człowieka - jego wzrastania w Bogu, poznawania prawdy o sobie samym, uczenia się miłości.

Wymienione wcześniej elementy formacyjne - zobowiązania uczą małżonków spełniania w swojej rodzinie funkcji kapłańskiej, nauczycielskiej i królewskiej, o których mówią dokumenty Kościoła . Należy tutaj zaznaczyć, że im wcześniej (chodzi o staż małżeński i wiek dzieci) małżonkowie wejdą na drogę formacji Domowego Kościoła, tym łatwiej im spełniać posługę na rzecz swojej rodziny. Małe dzieci wychowywane w klimacie świadomej wspólnoty chrześcijańskiej w sposób naturalny wzrastają we wierze, ucząc się Boga przez wspólną modlitwę rodzinną, potem lekturę Słowa Bożego, swoiste kręgi biblijne w rodzinie, modlitwę Liturgią Godzin. Możliwość zadawania pytań związanych z wiarą, na równi z pytaniami z innych dziedzin życia, poczucie akceptacji i miłości, świadomość miłości Pana Boga - są ogromnym zapleczem siły i równowagi dla dziecka, gdy zaczyna wchodzić w czas dorastania i odkrywania własnej drogi życia. Małżonkowie zaś mają większą szansę na budowanie miłości zdrowej, wolnej od głębokich zranień, wspierającej współmałżonka w jego dojrzewaniu na płaszczyźnie ludzkiej i duchowej. Będą "odwoływali się do mocy sakramentu, która pozwala każdemu z nich wejść w trudności spowodowane bliskością drugiego."

Anna i Jacek Nowakowie (źródło: <http://www.dk.oaza.pl/v7/formacja.php>)